

R O M Â N I A
TRIBUNALUL -----
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE CONFLICTE DE
MUNCĂ SI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr. -----

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 23 Septembrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE -----

Asistent judiciar -----

Asistent judiciar -----

Grefier -----

Pe rol se află judecarea cauzei de Litigii de muncă privind pe reclamantii: -----
- în contradictoriu cu pârâtele: -----, având ca obiect *pretentii*.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la ordine, părțile nu se prezintă.

Instanța, față de lipsa părților, raportat la prevederile art. 119 alineatul (4) din Regulamentul de Ordine Interioară al Instanțelor Judecătorești, aprobat prin H.C.S.M. nr. 3243/2022, dispune lăsarea dosarului la sfârșitul intervalului orar alocat pentru grupul de cauze din care face parte prezenta cauză când, după o nouă strigare, în ordinea listei, se va proceda conform dispozițiilor procedurale.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare, părțile nu se prezintă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței obiectul cauzei, părțile, stadiul procesual și legalitatea îndeplinirii procedurii de citare.

Instanța din oficiu pune în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art.2 alineat 1 din O.U.G. nr.62/2024, cu următoarea problemă de drept: „Dacă la calculul indemnizațiilor: pentru concediul medical, pentru concediu de studii și formare profesională, pentru concediu pentru îngrijirea și creșterea copilului și pentru zilele libere suplimentare din cadrul zilelor lucrătoare care se recuperează ulterior se include sau nu indemnizația de hrană”.

Instanța de asemenea, pune în discuție necesitatea suspendării judecării prezentei cauze până după pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

TRIBUNALUL,
Asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiției,

Constată că *prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Cluj la data de 14.06.2023*, reclamantele -----, în contradictoriu cu pârâtele -----, a solicitat instanței să dispună: 1. Obligarea pârâtelor la recalcularea indemnizațiilor de concediu de odihnă, începând cu data de 01.01.2019 și până la data rămânerii definitive a hotărârii din acest dosar, prin includerea în cuantumul acestora a indemnizației de hrană și la plata către reclamantă a diferențelor dintre indemnizațiile de concediu cuvenite și cele plătite, actualizate cu rata inflației la data plății, precum și la plata dobânzii legale remuneratorie și penalizatoare calculată de la data scadenței și până la data plății efective. 2. Obligarea pârâtelor la recalcularea indemnizațiilor de hrană, începând cu data de 01.01.2019 și până la data rămânerii definitive a hotărârii din acest dosar, prin includerea indemnizațiilor de hrană și pentru zilele libere suplimentare din cadrul zilelor lucrătoare care se recuperează ulterior și obligarea pârâților la plata către reclamantă a diferențelor dintre indemnizațiile de hrană cuvenite și cele plătite, actualizate cu

rata inflației la data plății, precum și la plata dobânzii legale remuneratorie și penalizatoare calculată de la data scadenței și până la data plății efective. Aceste zile libere sunt acordate în baza:

- a. art. 30 alin. (1) și (3) din C.C.M. nr. 78/2017, nr. 435/2019, nr. 651/2021
- b. altor norme emise de Guvernul României sau Ministerul Educației, zile libere cum ar fi: Ziua învățătorului, Ziua Profesorului, punți etc.

3. Obligarea părților la recalcularea indemnizațiilor de:

- a. concediu medical,
- b. concediu pentru studii și de formare profesională,
- c. concediu pentru îngrijirea și creșterea copilului,

începând cu data de 01.01.2019 și până la data rămânerii definitive a hotărârii prin includerea în cuantumul acestora a indemnizației de concediu de odihnă și a indemnizației de hrană neplătite solicitate la capetele 1 și 2 de cerere, și la plata diferențelor dintre indemnizațiile de concediu cuvenite și cele plătite, actualizate cu rata inflației la data plății, precum și la plata dobânzii legale remuneratorie și penalizatoare calculată de la data scadenței și până la data plății efective.

4. Obligarea părților la calcularea indemnizațiilor pentru toate formele de concediu și zile libere suplimentare menționate la punctele 1, 2 și 3 pentru viitor începând cu data introducerii acțiunii, prin includerea indemnizației de hrană conform:

- a. art. 18 alin. (1) și (2) din Legea 153/2017;
- b. art. 150 alin. (1) Codul Muncii;
- c. art. 10 din Anexa la Ordinul 5559/2011 și art. 8 alin. (1) din Anexa la Ordinul 4050/2021.

5. Obligarea părților la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamantele au arătat că sunt cadre didactice și își desfășoară activitatea în cadrul unităților de învățământ menționate în această cerere. Pârâții nu au calculat în mod corect și legal indemnizațiile de concediu, deoarece nu au inclus în calculul acestora și indemnizația de hrană, care a fost reglementată și introdusă de art. 18 alin. (1) și (2) din Legea 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice începând cu data de 1 ianuarie 2019. Adăugarea indemnizației de hrană la salariul de bază, în vederea stabilirii cuantumului corect al indemnizației de concediu este obligatorie.

De asemenea, conform art. 150 alin. (1) Codul Muncii, art. 10 din Anexa la Ordinul nr. 5559/2011 și art. 8 alin. (1) din Anexa la Ordinul nr. 4050/2021, indemnizația de hrană are un caracter permanent, astfel încât aceasta trebuie inclusă în mod obligatoriu în calcularea indemnizației de concediu.

Din economia prevederilor legale expuse, reiese că indemnizația de hrană are natura juridică a unui venit salarial, care se raportează, prin modul de calcul, la un venit de natură salarială, respectiv, la „a 12-a parte din două salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată”, potrivit art. 18 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 și se cuvine „proporțional cu timpul efectiv lucrat în luna anterioară”, potrivit alin. 2 al art. 18, astfel că, intrând în componența venitului salarial, în categoria „indemnizațiilor”, în sensul dispozițiilor art. 7 lit. m) din Legea nr. 153/2017, astfel încât se impune ca, în conformitate cu prevederile art. 150 alin. (1) din Codul muncii, să fie luat în considerare la stabilirea bazei de calcul a indemnizației concediului de odihnă, având caracterul unui venit permanent.

De asemenea, prin adresa nr. 762 DPS/29.03.2023 Ministerul Muncii confirmă faptul că indemnizația de hrană se include în indemnizația de concediu deoarece are caracter permanent: "Față de cele de mai sus, indemnizația de hrană acordată potrivit art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017, se include în media zilnică pe baza căreia se calculează indemnizația de concediu și nu se adaugă suplimentar la aceasta".

Reclamantele au menținut că zilele lucrătoare diferă de la an la an, în anul 2021 au fost 254 zile, în anul 2022 au fost 251 zile, folosind 255. Prin urmare, suma lipsă poate fi mai mică sau mai mare.

Având în vedere actualizarea cu indicii de inflație și dobânda legală remuneratorie și penalizatoare, întrucât în mod culpabil, prin neplata indemnizației de concediu cu luarea în calcul a indemnizației de hrană cu caracter permanent, pârâții le-au produs un prejudiciu reprezentat de diferențele drepturilor salariale la care ar fi avut dreptul, astfel încât în conformitate cu principiul

reparării integrale a prejudiciului prevăzut de art. 1.531 din Cod civil, pârâtele trebuie să plătească reclamanților sumele actualizate cu indicele de inflație la data plății efective, precum și dobânda legală calculată asupra diferențelor rezultate în urma recalculării drepturilor salariale, de la data scadenței fiecărei indemnizații și până la data plății în temeiul art. 1.535 Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.

Prejudiciul cuprinde atât pierderea efectiv suferită de creditor (*damnum emergens*), cât și beneficiul de care acesta este lipsit (*lucrum cessans*).

Prin urmare, pentru repararea integrală a prejudiciului, este necesar a se acorda și beneficiul de care a fost lipsit reclamantul prin neacordarea drepturilor de natură salarială la scadență, respectiv daune-interese moratorii, sub forma dobânzii legale remuneratorie și penalizatoare, în cuantumul stabilit potrivit prevederilor art. 3 și 10 din OG nr. 13/2011.

Totodată, reclamantele au invocat Decizia nr. 2/2014 privind examinarea recursului în interesul legii pronunțată de Î.C.C.J. care statuează faptul că pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.

Pentru capătul 2 de cerere, în afară de faptul că indemnizația de hrană nu a fost inclusă în indemnizația de concediu în tot acest timp, aceasta nu s-a plătit nici pentru acele zile libere din zilele lucrătoare acordate suplimentar în baza:

- art. 30 alin. (1) și (3) din C.C.M. nr. 78/2017, C.C.M. nr. 435/2019, C.C.M. nr. 651/2021,
- altor norme emise de Guvern sau Ministerul Educației, zile libere cum ar fi: Ziua învățătorului, Ziua Profesorului, punți etc.

Aceste zile libere suplimentare au fost recuperate ulterior și deci sunt tot zile lucrate dar pentru acestea nu s-a plătit indemnizația de hrană. Prin urmare dacă au fost recuperate atunci și pentru acestea trebuie plătită indemnizația de hrană în baza art. 18 alin. (1) și (2) din Legea 153/2017.

Art. 30 din C.C.M. nr. 78/2017, Art. 30 din C.C.M. nr. 435/2019 și Art. 30 din C.C.M. nr. 651/2021 (1) Salariații au dreptul la zile libere plătite în cazul unor evenimente familiale deosebite sau în alte situații, după cum urmează:

- a) căsătoria salariatului - 5 zile lucrătoare;
- b) nașterea unui copil - 5 zile lucrătoare + 10 zile lucrătoare dacă a urmat un curs de puericultura (concediu paternal);
- c) căsătoria unui copil - 3 zile lucrătoare;
- d) decesul soțului/soției, copilului, părinților, bunicilor, fraților, surorilor salariatului sau al altor persoane aflate în întreținere - 5 zile lucrătoare;
- e) schimbarea locului de muncă cu schimbarea domiciliului/reședinței - 5 zile lucrătoare;
- f) decesul socrilor salariatului - 5 zile lucrătoare;
- g) schimbarea domiciliului - 3 zile lucrătoare;
- h) îngrijirea sănătății copilului - 1 zi lucrătoare (pentru familiile cu 1 copil sau 2 copii), respectiv 2 zile lucrătoare (pentru familiile cu 3 sau mai mulți copii).

(3) Personalul din învățământ poate beneficia, pentru rezolvarea unor situații personale deosebite, dovedite cu documente justificative, de zile libere plătite, pe bază de învoire colegială. Salariatul care solicită acordarea acestor zile libere plătite are obligația de a-și asigura suplinirea cu personal calificat, care nu va fi remunerat. Cererea de învoire colegială se depune la registratura unității/instituției, cu indicarea numelui și prenumelui persoanei care asigură suplinirea pe perioada învoirii. Cererea se soluționează în maximum 24 de ore.

Pentru capătul 4 de cerere, dacă se va constata că indemnizațiile de concediu nu au fost calculate în mod corect prin includerea în cuantumul acestora a indemnizației de hrană, este evident că și pentru viitor pârâților le revine aceeași obligație de a respecta legea și de a le acorda indemnizațiile de concediu conform dispozițiilor legale menționate în această acțiune.

În drept, reclamantele au invocat dispozițiile art. 192 Cod procedură civilă, Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice începând cu data de 1 ianuarie 2019, Codul Muncii, art. 10 din Anexa la Ordinul 5559/2011, art. 8 alin. (1) din Anexa la Ordinul 4050/2021.

Legal citată, pârâta nu a formulat întâmpinare în cauză.

După deliberare, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra următoarei chestiunii de drept: „Dacă la calculul indemnizațiilor: pentru concediul medical, pentru concediu de studii și formare profesională, pentru concediu pentru îngrijirea și creșterea copilului și pentru zilele libere suplimentare din cadrul zilelor lucrătoare care se recuperează ulterior se include sau nu indemnizația de hrană.”

În acest sens, Tribunalul va reține că obiectul acțiunii de față este reprezentat de pretenția de acordare a mai multor drepturi de natură salarială.

Potrivit art. 1 alin. 1 și 3 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024, acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Prevederile art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 stipulează că, dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, fiind astfel reglementată o nouă modalitate de unificare a practicii judiciare.

Din interpretarea acestor dispoziții legale, tribunalul reține că este obligatorie sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dosarele având ca obiect drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, chiar dacă ele sunt aflate în primă instanță.

Ca atare, Tribunalul reține că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei:

- obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

- Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective.

- chestiunea de drept care formează obiectul judecării să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Tribunalul reține că, asupra acestor chestiuni de drept și de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Fiind întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 Tribunalul va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunilor de drept, de a căror lămurire depinde soluționarea pe

fond a prezentei cauze, respectiv "Dacă la calculul indemnizațiilor: pentru concediul medical, pentru concediu de studii și formare profesională, pentru concediu pentru îngrijirea și creșterea copilului și pentru zilele libere suplimentare din cadrul zilelor lucrătoare care se recuperează ulterior se include sau nu indemnizația de hrană".

Opinia instanței cu privire la problema de drept a cărei interpretare se solicită este că un răspuns afirmativ poate fi dat exclusiv în privința zilelor libere suplimentare din cadrul zilelor lucrătoare care se recuperează ulterior, nu și în ceea ce privește pentru concediul medical, pentru concediu de studii și formare profesională, pentru concediu pentru îngrijirea și creșterea copilului.

În argumentare, se reține că indemnizația de hrană nu ar trebui inclusă în calculul indemnizației de concediu a personalului contractual plătit din fonduri publice și a funcționarilor la stat, deoarece nu este calificată prin lege, ca spor. Per de altă parte, respectând principiul simetriei, prin Decizia nr. 13 din 16 septembrie 2024 cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 150 din Legea nr. 53/2003, art. 7 din H.G. nr. 250/1992, art. 22 din O.G. nr. 6/2007, art. 23 din O.G. nr. 10/2008, în ceea ce privește indemnizația de hrană reglementată de art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că "În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 150 din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, republicată, cu modificările ulterioare, art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 232/2007, cu modificările ulterioare, art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2008 privind nivelul salariilor de bază și al altor drepturi ale personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, precum și unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale personalului contractual salarizat prin legi speciale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 177/2008, cu modificările și completările ulterioare:

Indemnizația de hrană reglementată de art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, nu intră în baza de calcul al indemnizației de concediu de odihnă cuvenită personalului contractual plătit din fonduri publice și funcționarilor publici".

În cauză, fiind vorba despre alte concedii ale salariaților, Tribunalul apreciază că este aplicabil raționamentul Deciziei antereferite, spre deosebire de situația zilelor libere suplimentare din cadrul zilelor lucrătoare care se recuperează ulterior care sunt, în mod efectiv zile lucrare și pentru care, în temeiul legii, angajatului i se cuvine acordarea acestei norme.

Față de cele expuse în precedent, Tribunalul va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

În baza art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62 din 2024, prezenta încheiere se va comunica Înaltei Curți de Casație și Justiție, urmând a se aduce la cunoștința conducerii Secției Civile a Tribunalului Cluj și se va comunica, în copie, prin poștă electronică, tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese în aceeași materie.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunilor de drept, de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, respectiv "Dacă la calculul indemnizațiilor:

pentru concediul medical, pentru concediu de studii și formare profesională, pentru concediu pentru îngrijirea și creșterea copilului și pentru zilele libere suplimentare din cadrul zilelor lucrătoare care se recuperează ulterior se include sau nu indemnizația de hrană”.

Suspendă judecarea cauzei conform dispozițiilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, privind pe reclamanta ----- în contradictoriu cu pârâta -----.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 Septembrie 2024.

Președinte,

Asistent judiciar,

Asistent judiciar,

Grefier,

Red -----/Tehnodact. -----/4 ex./09.10.2024